

N:o 30.

Ank. till Riksd. Kansli d. 11 April 1872, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändrade föreskrifter i afseende på sättet att använda afkastningen af öfverflödig skog å ecklesiastika boställen.

Uti en inom Andra Kammarerna väckt motion (N:o 172), som blifvit till Lag-Utskottet remitterad, har herr *Jöns Pehrsson* anført, att det vore nogsammt bekant, hurusom i åtskilliga magrare landsorter finnes öfverflödiga skogar å boställen, anslagna till presterskapets aflöning. Vid skedda regleringar af presterskapets aflöning hade afkastningen af boställena i sådana orter beräknats mycket låg, såsom följd hvaraf församlingarne måste underkasta sig vida större afgifter till presterskapets aflöning, än förhållandet blifvit, om afkastningen af den öfverflödiga skogen dervid tagits med i beräkningen såsom en afkomst af boställena. Motionären hade sig icke bekant, huruvida någon lag finnes, som föreskrifver att församlingarne skulle beröfvas en del af boställenas inkomster, men om så vore förhållandet, ansåge motionären det vara en stor orättvisa; ty om boställena blifvit af staten i forntiden anslagna åt församlingarne till hjälp i och för presterskapets aflöning, så borde församlingarne få behålla all inkomst af dessa boställen. Hemställande motionären för den skull:

»1:o) att afkastningen af all öfverflödig skog från åt församlingarne anslagna ecklesiastik-boställen må tillhöra församlingarne för att användas till sina gemensamma behof, vare sig till prest, kyrka, skola eller fattigvård.

2:o) För den oförmodade händelse att mitt yrkande i 1:sta punkten ej skulle kunna bifallas och blifva lag, yrkar jag att ifrågavarande inkomster måtte ingå till statsverkets allmänna behof».

Enligt 5 kap. 24 § i Kongl. förordningen angående hushållningen med allmänna skogarne i riket den 29 Juni 1866 skall den behållna afkastning af ecklesiastik-boställes skog, som ej blifvit tillförsäkrad boställshafvaren, användas, i öfverensstämmelse med Kongl. förordningen den 11 Juli 1862, till bidrag vid reglerande af presterskapets inkomster. Medlen äro sålunda afsedda att komma de församlingar till godo, hvilka äro i största behof af understöd till sitt presterskaps aflöning. Denna anordning synes vara vida lämpligare och med billigheten mera öfverensstämmande än den af motionären föreslagna. Om, såsom det förra alternativet i motionärens förslag innehåller, ifrågavarande medel ovilkorligen skulle tillfalla den församling, inom hvars område bostället är beläget, kunde det lätt inträffa, att förmänen komme till godo en församling, som minst behöfde denna förmån. Och ännu mindre torde det böra ifrågakomma att i öfverensstämmelse med det sednare alternativet låta medlen ingå till statsverket, då det icke är staten som aflönar presterskapet.

På dessa skäl får Utskottet värdsamt hemställa,
att Herr Jöns Pehrssons omförmälda motion måtte af
Riksdagen lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 11 April 1872.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Herr *Sven Nilsson* har begärt få antecknadt att han vid ärendets behandling inom Utskottet icke varit närvarande.
